

Script Theatermonoloog 'Een dag uit het leven van Maarten Biesheuvel'.

Theatermonoloog gemaakt door Allard van Lenthe Deventer, augustus 2018 .

Mail: avanlenthe@hetnet.nl.

Ik heb Biesheuvel-verhalen bewerkt tot 3 theatermonologen:

- 1. Een dag uit het leven van Maarten Biesheuvel,**
- 2. De kerstavond van Maarten,**
- 3. Dolly, het hondje dat ineens verdwenen was.**

Maarten Biesheuvel is bekend als de schrijver van het korte verhaal. De jaarlijkse prijs voor Het Korte Verhaal is naar hem genoemd.

Het thema van de Boekenweek 2015 was: waanzin in de letteren. De boeken van Maarten Biesheuvel en Boudewijn Büch stonden centraal.

Bij deze schrijvers gaat de fantasie over in waanzin, de schrijvers denken dan dat hun verbeelding werkelijkheid is. Ze gaan er onder lijden, ze raken ervan in de war, ze moeten pillen slikken.

Eva, de vrouw van Maarten Biesheuvel houdt Maarten met de benen op de grond. 'Je gaat weer zweven Maarten!' zegt zij.

Ze zegt: 'Maak dat de poes maar wijs.'

Ze zegt: 'Blijf jij maar liever thuis, daar heb je het al moeilijk genoeg, daar raak je de weg al kwijt!'

Duur:

40 minuten

Publiek:

volwassenen, literatuurliehebbers.

Personage/rol

Maarten, een schrijver, een man van 40- 60 jaar.

Locatie/toneelbeeld

-schrijftafel en stoel,

-stenen poes, plant en een stenen hondje,

-kledingrek met vrouwenkleden, spiegel

-alles omgeven met ouderwetse kamerschermen

Logo:

Maarten Biesheuvel met poes (Tekening van Jan Roelofsz in het boek 'De verpletterende werkelijkheid').

1. Begin

(Zit achter z'n bureau, hij schrijft.

Hij wordt afgeleid door het publiek en schuift de kamerschermen dicht.

Even later hangt hij er een bordje 'Niet storen!' op.

Hij steekt telkens even z'n kop om de hoek)

-Hoor ik iemand?

-Tikt daar soms iemand op het raam of zo?

-Hoor ik een telefoon? Op trilstand misschien?

-Ik zit nu te lezen! Dat u dat weet!

-Heeft u mijn poes gezien?

(Maarten kleedt zich aan als vrouw).

Honderd keer liever een vrouw dan een man.

Een vrouw hoeft niet zoveel te bereiken, een vrouw krijgt bloemen cadeau, een vrouw wordt vertroeteld....

Altijd vertroeteld worden.

(Streelt zijn benen, trekt panty aan, voelt aan zijn geslacht)

(Zet pruik op, zet bril af)

Weg met die mannenbril!

(Trekt schoenen met hoge hakken aan, doet zijn best bevallig te lopen)

Mooi zo

(Trekt jas aan, doet tasje over de schouder)

Zo...ik ga op reis: een mens moet zijn verruimen!

Ik ga op reis en ik neem mee....een damestasje, schoenen met hoge hakken, een panty, een pruik, een...

(Hij neuriet)

2. Op reis

(Zoekt op de wereldbol plaatsen waar hij het in zijn verhaal over heeft)

Ik ben al jaren niet in het buitenland geweest.

Amerika bijvoorbeeld, ben ik nog nooit geweest

Daarom vlieg ik naar New York

Ik zie dat daar stoom uit het asfalt komt.

Ik huur een roeibootje in het Central Park en ga naar 12 musea.

(Houdt een telefoon tegen z'n oor)

Ik telefoneer met mijn vrouw Eva vanaf het WTC-gebouw.

Ze moet ervoor uit bed komen.

Ze haalt Mikkie aan de lijn en via de satelliet praat ik met mijn hond,

Ha Mikkie, Mike...lekker bij het vrouwtje in bed, lekker he?
Ik heb een kluif voor je gekocht Mikkie, een kluif uit New York, een kluif uit de
nieuwe wereld...Heel lekker.

Dan reis ik op een cruiseschip naar Zuid Amerika.
Ik sta aan de reling en kijk uit over een strakke zee.
He! Uit de verte komt een man op de brommer naar ons toe.
Dat overkomt mij nou altijd!
Ik gooi een touwladder over de reling en de man springt hop! In één keer met
brommer en al op de touwladder.
'Voorzichtig, voorzichtig,' roep ik almaar.
'Zo', zegt hij: 'Even uitrusten'.
Ik geef hem wat te drinken en vraag: 'Hoe kun je nou over het water rijden?'
Hij zegt: 'Het is de kracht van het geloof. Jezus kon het ook''.

Op straat in Rio de Janeiro komt een patrouillewagen op me af.
Hier klopt iets niet, ik denk: ze komen me halen.
Ik ren weg, ik ren een garage in en verstop me achter een Chrysler achter in de garage.
(Gaat achter een stoel zitten)
Na 5 minuten rillen hoor ik voetstappen, een monteur komt op me af.
'Zoekt u hier iets?' vraagt de monteur.
(Komt overeind)
-Ik kom een auto huren
-Dan moet u toch op het kantoortje zijn... Wilt u een glaasje water?'
Ze hebben allemaal in de gaten dat er iets aan de hand is.
'Nee, geen water' zeg ik

Ik vertel mijn vrouw Eva wat ik op mijn reis allemaal meemaak.
'Weet je wat het met jou is?', zegt ze, 'Je hebt te veel fantasie, daar raak je door in de
war'.
Dat is waar.
Eva zegt dat ik beter thuis kan blijven, dat ik thuis de weg al kwijtraak, laat staan in
een wereldstad.
Dat is waar.

3. Moeder.

Mijn moeder zit in een bejaardentehuis, een apenrots, afschuwelijke architectuur. Alles
recht, kaal en lelijk.
Mijn moeder is bijna dood, ze huilt de hele tijd.
Ze huilt, omdat ze dood gaat en alles gewoon doorgaat' Ik zing een psalm voor haar.
(Doet dat)

De zuster komt eraan, ze rent
'Is uw zak vol'?'
De zuster stroopt een elastieken kous van haar been, eronder zit een plaszak vol urine
'Net op het nippertje' zegt ze 'Wie is dat?'
'Mijn zoon' zegt mijn moeder.

‘Bent u niet in de war, dat is uw dochter toch?’

‘Nee, dat is mijn zoon,’ zegt mijn moeder.

(Staat met de brillenkoker in de hand)

Wanneer de zuster weg is, geeft mijn moeder mij de brillenkoker.

‘De boog van mijn bril is te wijd, nu zakt hij af, ga jij even naar de brillenmaker en vraag of ze de boog wat nauwer maken’.

Ik ga naar de brillenmaker en vraag: ‘Kan de boog wat nauwer worden gemaakt? Hij zakt steeds af.’

‘Dat kan’ zegt de brillenmaker, ‘maar dat duurt 14 dagen.’

Ik wordt kwaad, ik sla met de vuist op de toonbank, ik roep: ‘Maar het is voor een stervende verdomme!’

‘Oh, dat is een andere zaak’, zegt de opticien, ‘Gaat u even zitten, het is zo gebeurd’.

Na 5 minuten is de bril klaar.

(Tast in zijn beha om naar geld te zoeken)

‘Hoeveel ben ik u schuldig?’

‘Kleine reparaties zijn bij ons gratis’ zegt de opticien.

Daarmee is de vrede getekend.

(Hij loopt neuriënd rondt)

4. Eva

Nu heb ik een andere moeder, zij is mijn vrouw Eva.

Eva met het handje, want zij mist vanaf haar geboorte 2 vingers van haar linkerhand.

Toen ik haar pas kende, zei ik een keer: ‘Verbeeld ik het me? Of heb je maar drie vingers aan je linkerhand?’

Drie vingers!

Och, zo heeft iedereen wat.

Ik ga eens een kijkje nemen in de bibliotheek waar Eva werkt.

Ik zit in een zaal, er is verder niemand.

Achterin de tuin zie ik een rode gloed, het flinkt daar, het lijkt wel of er brand is.

Er rent iemand van het Rode Kruis de zaal binnen.

‘Brand, brand! Wat doet u hier nog meneer?’

(Weet niet welke kant hij op moet)

Ik wordt met ferme hand de zaal uitgeleid, iemand duwt me de trap op, overal liggen gewonden, overal is brand.

Iemand roept: ‘Zijn alle ramen en vensters gesloten?’

En dan: ‘Oefening geslaagd, ieder kan weer aan zijn werk gaan’.

Daar is Eva al.

Ik zeg: ‘Ik voel me niet goed, ik zie dingen die ineens weg zijn...Ik kan maar het beste naar huis gaan, misschien moet ik op bed gaan liggen’.

-Heb je je pillen niet bij je? Ik heb ze ook niet...dus je hebt het weer. Ga dan maar naar huis. Moet ik met je mee of durf je wel alleen.

-Ik ga alleen, zeg ik.

Eva zegt: ‘Blijf maar thuis, daar heb je het al moeilijk genoeg!’

5. Een klein mannetje.

(Neemt zijn medicijnen in, trekt de vrouwenkleren uit, gaat zitten, rust uit)

Zo ben ik de hele dag bezig, zo beeld ik me van alles in.
Het is niet gezond voor mij, maar ik kan het niet laten...

(Loopt naar voren, luistert)

Hoor ik daar iemand?

Tikt daar iemand op het raam??

Jaaa..zie je wel, er tikt een buurkind op het raam.

Het roept: 'Wat bent u aan het doen?'

Ik ga naar buiten

Ik zeg: 'Ik speel toneel'.

'U bent toch schrijver, u schrijft toch boeken?' zegt het buurkind.

Ik zeg: 'Eigenlijk worden die boeken door een klein mannetje geschreven. Kijk daar zit ie? Daar. Zie je hem niet? Achter dat bureau!'

'Ik zie hem niet'.

'Kijk dan goed... hij is heel, heel klein..Zie je hem?'

'Ja, ik zie hem!.. O, wat is ie klein!... Hij heeft een heel klein pennetje

-Precies! Een miniatuurpennetje.

(Gaat achter het bureau zitten, schrijft)

Zie je hoe hij als een razende zit te schrijven?

Nee, u mag niet naar binnen om hem van dichtbij te kunnen zien. Dan stoort u hem, dan houdt hij op met schrijven, hij is net zo fijn bezig ...

Einde.

